

Viering Maria Lichtmis 2 febr. 2020 Ant v. Padua

Licht en vrede voor ons allen in de naam van de Vader , Zoon en heilige Geest.

Welkom U allen . Het is vandaag 2 februari : Maria Lichtmis.

Toevallig valt dit feest dit jaar op een zondag.

Maria lichtmis is anders dan de naam doet vermoeden , in eerste instantie een Christus feest en vervolgens een Maria feest.

De juiste benaming van dit feest is de opdracht of te wel de presentatie van het kind Jezus in de tempel. Zo staat het ook op de liturgiefolder.

Maria Lichtmis, het woord zegt het al, is een lichtfeest. Lichtfeesten vinden haar oorsprong in de vroege oudheid. Voor de mensen van toen hadden ze een dubbele betekenis . Ze hielpen in de donkere wintertijd ,de hoop koesteren en versterken dat het licht terug zou komen. Door lichtfeesten te vieren - zo dacht men- worden de lichtkrachten in de kosmos opnieuw geactiveerd, en zo konden de mensen zelf mee helpen de duisternis te verslaan .

Dit oeroude heidense lichtfeest met z'n lichtprocessies is later zoals vaker door de kerk van een christelijke inhoud voorzien.

Lukas vertelt in zijn evangelie dat Jozef en Maria volgens de joodse traditie op de 40 dag na de geboorte naar de tempel gaan voor het reiniging ritueel van Maria en om God te danken voor de geboorte van hun kind.

Ze treffen in de tempel een zekere Simeon aan . Een vrome en rechtvaardige man die de openbaring van God had ontvangen waarin hem beloofd werd, dat hij niet zou sterven voordat hij met eigen ogen de lang verwachte Messias zou hebben gezien.

Toen hij Jezus in zijn armen ontving , besefte Simeon dat de aan hem

gedane belofte werkelijk was geworden.

Hij profeteerde in een lofzang dat dit kind niet alleen van betekenis zou worden voor het joodse volk , maar voor heel de mensheid.

Als een licht dat voor alle volkeren zal stralen .

Maria de moeder van Jezus is draagster van dit goddelijk licht. Als een huldeblijk aan Maria werd dit feest later in het Nederlands taalgebied Maria lichtmis genoemd.

“ Laat nu Heer, uw dienaar in vrede gaan want mijn ogen hebben het licht aanschouwd , Uw licht, dat straalt voor iedereen”.

Kunnen wij in onze huidige wereld waarin we leven ook nog geduldig volharden en verlangend uitzien zoals Simeon naar het licht dat komt, naar een lichtende toekomst van vrede en gerechtigheid ?

Is dit kind, ook in onze handen gelegd, voor ons nog de Messias ? En wat houdt die messiaanse opdracht dan in ?

We komen daar straks op terug.

Maken we het in ons een ogenblik stil in onszelf en vragen en zingen we samen om vergeving voor ons tekortschieten..

Overweging Maria Lichtmis.

Simeon droeg tot aan het eind van zijn leven een groot verlangen met zich mee . Aan hem werd geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias zou hebben gezien. In de ogen van dit kind in zijn armen , herkent hij de lang verwachte Messias. De geboorte van zijn levenslange droom kwam nu eindelijk in vervulling.

De vraag die daarbij bij mij als eerste opkomt is , hoe ziet er ons verlangen uit ? Of beter gezegd ; wat zijn onze wensen, onze dromen in dit leven ?

Wanneer we daar in alle rust over nadenken , komen er waarschijnlijk

een heleboel dingen naar boven ; dat het goed mag gaan met onze geliefden, met onze kinderen, kleinkinderen, met onszelf ook en allen die ons dierbaar zijn. Dat we redelijk gezond mogen blijven. Dat er toekomst is voor onze geloofsgemeenschap en dat religie in onze samenleving zijn plek niet zal verliezen. Dat we er samen met onze kinderen zorg voor kunnen dragen dat ons klimaat niet verder verslechterd. Dat er een meer eerlijke welvaartsverdeling komt. Dat vrede in onze wereld nu toch eindelijk eens wat dichterbij mag komen.

We hebben allemaal denk ik van die diepe en oprechte wensen, maar we weten ook dat het leven er vaak heel anders uit kan zien . We leven dikwijls ook van zorg naar zorg. We proberen ons zo goed mogelijk staande te houden in de moeilijkheden die op onze weg komen en vaak kijken we met zorg en angst naar alles wat we op onze t.v. weer aan ellende voorbij zien komen . Dus, toch maar niet teveel verlangen dan, de realiteit onder ogen zien, ons levenslot zo goed mogelijk aanvaarden en doorstaan en proberen er samen het beste van te maken ? Is dat alleen ons leven! Of zou er onder al die oprechte verlangens die we hebben ook nog iets van een dieper verlangen schuil gaan ? Wanneer Simeon het kind in zijn armen ontvangt , ervaart hij dat God zijn diepste verlangen heeft verhoord, want zijn ogen hebben het licht van God gezien. Maar wat is dat dan, het licht van God zien, dat schuil gaat onder al onze daagse verlangens ?

Is dat niet hetzelfde licht waarvan we al in het openingslied zongen ; Het licht dat altijd blijft, wat er ook gebeurt. Het licht wat ons gaande houdt, dat ons draagt , dat ons aanvuurt, telkens opnieuw. Al lijkt het nog zo donker te zijn in ons leven en in onze wereld, Gods licht is er altijd, als je het wilt zien. Gods licht behoed ons ervoor, dat

wij uit elkaars genade vallen en doelloos en onvindbaar zijn.

Met andere woorden : God is zelf bron en begin van alle licht en wil dat licht in Zijn schepping samen met ons in stand houden en het ook samen met ons te laten groeien. Zonder ons kan hij het niet. Dat heeft Hij in het leven van dit kind laten zien .

Het vraagt van ons ook geduld, gestaag en volhardend verder gaan op de weg van het licht, juist ook dan wanneer ons vertrouwen op dat licht door zorg en tegenslag wordt verstoort.

De oude Simeon die in zijn lange leven al heel wat van het leven gezien en meegemaakt had ,vind hierin uiteindelijk troost en vrede. Hij ziet , ondanks alles : het is goed zo.

Kunnen ook wij net als Simeon , midden in alles wat in het leven vaak nog zo onaf is , in alles wat soms zo donker lijkt, ons zorgen baart en waar we moeilijk raad mee weten, toch vrede en licht in ons leven ervaren ? Moet alles eerst perse goed zijn om tevreden en gelukkig te kunnen zijn?

Verder in het evangelie verwijst de oude Simeon Maria ook op de pijnlijke kant van het leven. Maria zal met pijn in het hart haar kind volgen . “Haar hart zal met een zwaard worden doorboord “ En toch is Jezus het licht dat schijnt , het licht dat blijft.

Verwoord dit juist niet het hart van ons geloof ; Juist als het leven pijn doet, als alles soms donker voelt en zelfs als het lijkt alsof we ten onder gaan, blijft dat licht door het donker heen branden en ons iedere morgen aanstoten om weer op weg te gaan.

Het morgenlicht verschijnt, Het licht vecht niet en gebruikt geen geweld om het duister te verdrijven. Het licht geeft zich zomaar weg . Het gaat ons voor van hand tot hand, zo hoorde we in het korte gedicht aan het begin. Zijn we er klaar voor dit licht te ontvangen? Ontsteek het dan, wees het, jij. Amen

